

rige Land skal have frit Valg, at det frit kan paaligne den personelle Skat, men at man skal have Haand i Hanke med Kjøbenhavn, hvor Skatten ikke maa naae høiere op end til 3 pCt. Jeg veed ikke, hvorledes det paa nogen Maade (Afbrudelse af Monrad) . . . ja, det ærede Medlem, der afbrød mig, har udtalt sig derimod, jeg erindrer det meget godt, men det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har bestemt hævdet Rigtigheden deraf — det kan ikke være i Overensstemmelse med det Princip, som de Herrer selv have etableret i dette Lovforslag. — Jeg ønsker endnu at gjøre en enkelt Bemærkning for at rense mig ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der forleden Dag udtalte, at Mindretallet her — det var specielt henvendt til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og mig, — havde anlagt en Landsthingsmine og syntes at glemme, at vi ere valgte Medlemmer af dette Thing. Jeg tror, at det er en uretfærdig Beskyldning af det ærede Medlem, naar han mener, at vi have udtalt, at saaledes og saaledes skal det gaa, at dette Lovforslag vel er kommet herind og ud herfra, men at det dog ikke bliver til Noget. Nei, hvad jeg har gjort opmærksom paa, er kun ganske simpelt det, at selv om Forslaget blev vedtaget her, var det ikke dermed givet, at det blev til Lov, jeg har antaget, at det var det mest, det aldeles overveiede Sandshilige, at det desuagtet ikke blev til Noget. Det har jeg tilladt mig at udtale, og det maa absolut være min Ret; ogsaa jeg maa dog kunne skønne over den politiske Situation. Dette Skjøn er ikke Noget, der grunder sig paa en detailleret Videnskab om Stemninger og Tilstande andetsteds, end siige paa Aftaler, men det er nu engang mit Blik paa den politiske Situation og paa Lovforslaget i det Hele. Naar jeg ser paa Lovforslaget, har jeg ikke kunnet tænke mig, at det skulde kunne blive til Lov iaar, og det var det, det ærede Medlem tog meget fortrydelig op, og i Anledning af hvilket han sagde, at jeg havde anlagt en Landsthingsmine, hvilket jeg ikke kan gjøre, da jeg selvfølgelig betragter mig som Medlem af dette Thing og kun som Medlem af dette Thing. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg tilføjer, at jeg for mit Vedkommende anser det for det Rigtige at stemme imod Lovforslaget.

Rimestad: Det er selvfølgelig ikke min Hensigt idag at optage til fornyet Forhandling de forskjellige Kontroverspunkter, der

have været fremme ved denne Sags tidligere to Behandlinger, og med Hensyn til hvilke jeg altsaa har havt tilstrækkelig baade Anledning og Velighed til at udtale mig, ligesom jeg ogsaa har benyttet mig deraf. — Det er ligesaa lidt min Hensigt at udtale mig nærmere med Hensyn til de nye Variationer over kjendte Themaer, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) idag opvartede os med. Jeg vil blot tillade mig med ganske faa Ord at udtale og begrundede, hvorledes jeg vil forholde mig til Afstemningen over Lovforslagets endelige Vedtagelse. Det vil efter mine tidligere Udtalelser være bekendt, at jeg i og for sig mener, at det Anliggende, som dette Lovforslag angaar, er et saadant, der fortjener al Paaagtning, og jeg tror, at der her foreligger en Sag, som virkelig bør tages op af Lovgivningsmagten, og som bør fremmes her. Det er min individuelle Anskuelse, at den Bei, ad hvilken man stræber at naa Maalet gennem det foreliggende Lovforslag, i det Hele og Store stemmer med rigtige Principer, men paa den anden Side maa jeg holde for, at dette Forslag ikke er modent til at udfomme som endelig Lov, at Sagen ikke er saaledes bearbejdet og forhandlet, at det vil være forsvarligt at ophøje det foreliggende Forslag til Lov, idet der savnes en Mængde Oplysninger, som det vilde være nødvendigt at have, forinden man kunde bestemme sig hertil, og denne Anskuelse deses iøvrigt paa enkelte Punkter ogsaa af Flertallet i Udvalget. Det vil endvidere være bekendt, at det er min Anskuelse, at det i Lovforslaget, som det foreligger, er en enkelt Paragraf, der i og for sig maatte gjøre Lovforslagets Vedtagelse uantagelig, nemlig § 37. Det vilde jo under disse Omstændigheder maaske nok være det Korrekteste, om jeg gik samme Bei som den ærede foregaaende Taler og stemte mod Lovforslagets endelige Vedtagelse, men jeg mener dog, at dette ikke er nødvendigt, og at det vel er stemmende med den Fremgangsmaade, man tidligere, om end maaske mindre korrekt, har brugt saavel her i Thinget, kan jeg siige, som i det andet Thing, at naar man befandt sig lige overfor en Sag, man i og for sig ønskede fremmet til Behandling, men da ikke stemte imod et Lovforslag, der sigtede dertil, om man end ikke kunde tiltræde det i alle dets Enkeltheder og ikke kunde ønske, at det kom ud som endelig Lov i den Skikkelse, hvori det forelaa. Jeg tror derfor under disse Omstændigheder, at det fuldkomne vel kan forsvares ikke at stemme mod Lovforslaget, men med Hensyn til Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse at siige: Stemmer ikke.